

Redacțiune, Administrația și
Tipografia:
BRAȘOV, piața mare Nr. 22
Ris. și nefrancoate de 24
mesed. Manuscrisurile nu se
trimis!

BIBLIOTECA DE ȘTIINȚĂ:
Brașov, piața mare Nr. 22
Inserate mai primesc în Viena
Judoif's Masse Hausenstein & Volger
(Otto Mass), em. S. Schalk, Alois
Hendel, M. Duka, A. Oppel, J. Don-
enberg în Bukapusta: A. T. Gols-
berg în on. Mass. Köttem. De mot.
in Frankfurt: G. L. Damb. in Ham-
burg: A. Steiner.

Prețul inserat unitar: o serie
garmondă pe o coloană 6 cr.
și 80 cr. simbru pentru o pu-
blicare. Publicații mai dese
după amănunțit și favorabilă
Reclama pe pagina III a o
serie de 10 cr. v. a. sau 30 ani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LIII.

„Gazeta” este în în-căz-o și.
ABONAMENTE PERITRU ANULU: R. 1. ml.
Pe unu an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
PERITRU ROMÂNIA și STRĂINĂTATE:
Pe unu an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prunemă la tôte oficiile
postale din intru și din afară
și la dd. colectori.
ABONAMENTUL PERITRU BRAȘOV:
In administrațiune, piața mare
Nr. 22, etagiul I: pe unu an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. On dusul în
casă: Pe unu an 12 fl. pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu esemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plă-
ta înainte.

Nr. 119.

Brașov, Luni, Marți 29 Maiu (10 Iunie)

1890.

Brașov, 28 Maiu st. v.

Se pare, că raporturile de ali-
anță, ce există între monarchia
noastră și între imperiul german,
nu mai sunt în stare a înăbuși
opiniunea publică germană indig-
nată de cele ce se petrec sub re-
gimul unguresc față cu națiunile
nemaghiare din acest stat.

După „Kreuzzeitung” și „Volks-
zeitung”, în care s'a dat espre-
siune opiniunii publice a partidelor
conservatoare și democratice germane,
orî mai bine dîșu a poporului ger-
man,—căci Schulverein-ul german,
care și-a luat sarcina a lăți ar-
ticulii diarelor amintite în tôte
familiile germane, este espreșiunea
întregului popor german,—vine
acum și se pronunță și opiniunea
publică militară în „Militär-Zei-
tung” din Berlin.

Se știe, că ziua de 21 Maiu
n. e sârbătorită de multe regi-
mente austro-ungare, ca și ani-
versară a victoriei dela Aspern,
prin serviciu divin, prin paradă
și în alte moduri. În anul acesta
ziua de 21 Maiu n'a fost sârbă-
torită de mai multe regimente a-
flătoare în garnisone în Ardél,
Bănat și Tera unguresc, deși
tocmai aceste regimente s'au dis-
tins în acea luptă. Nu s'a sârbă-
torit, pentru că 21 Maiu e tot-
odată și aniversarea asaltării Budei
la 1849 și scandalurile petrecute
în Pesta cu ocaziunea afacerii
Janski acum patru ani au arătat
unde duce încercarea d'a onora
amintirea eroului Hentzi la plebea
metropolei maghiare. Se mai dîce
că, din considerațiune că se anun-
țase desbaterea asupra reincetă-
nirii lui Kossuth, s'a căutat să
se evite orî-ce agitațiune.

Diarul militar german gă-
sesce, că a opri din considerațiune
pentru susținerea liniștei pe mili-
tarii austriaci să serbeze aminti-
rea unui Hentzi, e cu atât mai

intristătoru lucru, cu cât aminti-
tirea celor „treispredece” dela
Arad se serbătorește cu tôte pompa
înaintea ochilor trupelor c. r.
și acești „martiri” n'au fost toți
Maghiari, ci între ei au fost și
oficieri germani sperjuri și mai
mulți Croați și unu Sârb (Dami-
nic), care pe conaționali săi i-a
amenințat pentru alipirea lor
de împăratul, că i va stărpi pe
toți. Și totu așa sunt și acum
renegați, și anume Jidovi, cei mai
hotărîți dușmani ai elementului
german.

E în adevăr intristătoru, ca
sub unu regim, care se pretinde
„liberal” și „constituțional” se
mărgă intoleranța și despotismul
până acolo, încât se nu le fă
permisă popórelor nemaghiare, și
nici chiar armatei, a și sârbători
pe eroii lor, cari au luptat și
și-au dat viața apărând tronul
și integritatea monarchiei, pe când
închinătorilor idolului dela Turin
le este ertat a glorifica o revo-
luțiune, a cărei țintă a fost de-
tronarea, precum însuși ministrul
Szapary a fost silit să mărturi-
sască, și asuprirea națiunilor ne-
maghiare.

Regimul unguresc, care în-
suși a produs și a sprijinit acest
nenorocit curent de intoleranță
și despotism, ale cărui triste ur-
mări se vedu ađi la totu pasul
pe tôte terenele, a ajuns într'o
situațiune din cele mai fatale: înă-
untru s'a produs o nemulțămire
și amărăciune din cele mai grozave
în sinul națiunilor nemaghiare,
în afară cea mai cumplită desamă-
gire față cu „liberalismul” ungu-
resc.

Astăđi nu mai sunt necunos-
cute nicăiri în lume suferințele na-
țiunilor nemaghiare din acest
stat și când cei dela „Kolozsvár”
își fac curajul celui încărcat
cu păcate, dîcîndu, că biciurile

pornirilor nenorocite ale regi-
mului și șovinistilor unguři din
partea presei germane nu-i dore,
nu ne dovedesce altceva decât că
simțu amar ușturimea.

Nu-i vorba, nu credem că se
vor îndrepta, pentru că năravul
din fire n'are leuire, dîr nu mai
începe nici o îndoială, că nimeni
nu dorește șorțea celor ce spin
își așternu, căci pe spin trebuie
să dormă, și spin și-au așternut
dușmanii națiunilor nemaghiare
prin intoleranța și despotismul,
ce lă esercită de peste douăzeci
de ani.

DIN AFARĂ.

Politica esternă a Rusiei.

Diarul rusesc „Moskovskija Vje-
domosti”, ocupându-se într'unu
articul mai nou de politica esternă a Rusiei,
dîce următoarele: Rusia nu pte face
o politică comună cu liga triplă. Imposi-
bilitatea acasta e cunoscută foarte bine
în Rusia, dîr nu e cunoscută în Germa-
nia, unde până în timpurile din urmă
s'au făcut tôte opintirile, ca să tragă
și pe Rusia în acasta alianță. Munca
comună este imposibilă, pentru că între
vederile și problemele Rusiei și ale tri-
plei alianțe se deschide un mare abis.
Rusia voesce pacea și independența popó-
relor europene, ér liga de pace și-a pus
ca ideal al său sabia ascuțită și ea
voesce să domnescă cu sabia asupra tu-
toror, călcînd în picioare vecinia ve-
cinilor, tractatele încheiate și promisiu-
nile sârbătorești. Tripla alianță are
măsură dublă și două feluri de dreptăți.
Tractatele își au valoarea lor numai
atunci, când sunt pe placul ligei și își
pierd valoarea atunci, când ele nu sunt
după plac, legalitatea se preface în
conceptu condiționat, promisiuni se dau
singur numai de dragul câștigului, ér
pe Rusia vré s'o tragă în partea ei cu
scopul, ca să i lege mâinile. În astfelu
de societate Rusia nu pte avea loc și
ea mai pe sus de tôte trebuie să cins-

tască libertatea acțiunii. În iubirea de
pace a Rusiei nu se îndoieste nici
din Berlin. Acolo pot să se fi con-
vinși, că numai din greșela lor pte să vină
„Finis Germaniae, Italiae et Austriae.”

Articulul diarului rusesc a făcut
sânge réu în presa germană și austriacă.

Urmările convorbirilor lui Bismarck.

Știm, că nu de multu principele
Bismarck a primit pe unu colaborator
al diarului francez „Petit Journal”, în
fața căruia a făcut declarații, cari au
făcut sânge réu în cercurile oficioase
din Berlin. În urma acasta împăratului
Wilhelm i-s'a propus, ca să interdică
pe viitoru principelui de a mai face ast-
felu, de declarații. Împăratul, după cum
spune o telegramă din Berlin, n'a pri-
mit propunerea, fiind că deși recunosc,
că declarațiile principelui Bismarck l'au
atinsu foarte neplăcutu, totuși nu vré să
pună piedecă libertății personale a fos-
tului cancelar, dîr împăratul german
în schimb a luat o altă măsură pe
cât de nedreptă, pe atât de supără-
ciosă și arbitrară, a dat ordinu, ca fôie
francez „Petit Journal” să i-se detragă
debitul postal în provinciile Alsația și
Lorena.

„Times” confirmă acasta știre prin
o telegramă. ce a primit o din Alsația,
în care se mai dîce și aceea, că oprirea
fôiei „Petit Journal” a produs mare
agitațiune chiar între Germanii din Alsația
și Lorena. Oprirea diarului o motivează
guvernul provincial cu aceea, că „Pe-
tit Journal” este redactat în spiritu
contrar Germaniei și că cu respectu
la spiritul acasta fôie francez nu cu-
nosce margini. Cei din Alsația și Lo-
rena sunt convinși, că adevărata cauză
a detragerei debitului postal pentru
numita fôie este publicarea declarațiilor
principelui Bismarck, făcute colaborato-
rului ei.

Acasta e cu atât mai probabilu,
cât e lucru știut, că contele Bismarck
când a fost în zilele trecute la Paris
a făcut o vizită colaboratorului său
amintitei fôie, ba încă și-a lăsat la el
și cartă de vizită.

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

(12)

Paulu Sudram.

Novelă, de H. Tharau, trad. lib. de Julia.

„Până atunci a tăcut dînsa. Dela
môrtea tatălui ei însuși nu mai avea pe
nimenea, la care s'ar mai puté întor-
ce, ér ultimul simțămînt al ambițiunii
femeiesci o reținea a-și descoperi miseria
aceluia, pe care așa adînc l'a rînit,
așa de frivol l'a părăsit. Dîcî ea ar
fi rămasă singură, s'ar fi dus la grîpă
tăcînd și strigătul sufletului ei, care așa
de adeseori producea ecouri în sufletul
meu, ar fi încetat pte de tot. Dîr era
o altă existență cu mult mai scumpă și
decît propria sa viață, era mica ei fe-
țiță de care era legată existența ei cu o
iubire durerosă. Acastă fetiță era sin-
gura în care afla ea urmele a totu ce-a
putut cuprinde vre-odată existența Mar-
garetei. Unica ei stăruință era de-a apăra
copila de aspra șorțe, de-a cadé în mîni
streine, ori de prezența înfiorătorului ei
tată. Ferbîntea ei rugăciune se mărginea
la atîtu.

„Și pe cine avea ore în largă lume,
la care s'ar fi putut întorce? Pe cine

decît pe mine? Astfelu iubirea maternă
îi învinsu tôte celelalte sentimente și o
îndemnă să apeleze la ajutorul meu.
Cu buze tremurătoare, cu ochii, în cari
i-se reflecta grîza inimii sale, mă rugă
ea, să-i tindu iubirea mea de odinioară,
să iau copila la mine și să grijesc, ca
să nu afle vre-o dată numele aceluia, care
n'a fost vrednic, ca buzele unui copil
să-lă agrăescă „tată”.

„Se înțelege, că trebui să-i promit,
că pe mica Margareta și față cu lumea
streină nou vou considera-o ca pe pro-
priul meu copil, ér ei însăși a nu-i
da nici unu cuvîntu lămuritoru asupra
originii ei până la alu opt-spre-decelea
an al vieții sale. Numai în modul
acasta, așa dîcea ea, va fi cu putință,
să cruț copila de cruda șorțe a mamei
sale. Fără de a-mi vorbi barem unu
momentu despre urmările unei asemenea
promisiuni, spre a mi-le desluși, i-am
promis totu ceea ce doria. Când am putut
eu vreodată să resistu unei rugări a
Margaretei? și mai ales acuma putut-ași
fi să-i resping rugarea? Pentru mine
era destulă recompensă, recompensă veci-
nică, faptul, că promisiunile mele influ-
ințară asupra femeii ce era aproape de mörte.

„Ca unu om grozav de înșoșat,
ce-și sôrbe beutura cu atîta patimă, ast-
felu sorbi ea asigurarea mea, pe care
trebui să o repetez érá și érá, până ce
în fine espreșiunea chinătoare a îngri-
jirilor ei dispăr. Ca unu copil
înpăimîntat, care își reafă pe mama,
ce-o credea perdută, astfelu ținîndu ea
mîna mea în mîna ei, blîndu și paci-
nicu adormi.

„Celelalte le știi tu, Margareto, știi
că eu am fost fidelu vorbelor mele,
te-am crescut ca pe propriul meu co-
pil, și nici-odată, nici cu cea mai mică
semnificațiune, nu ții-am dat să înțeleg,
că nu sunt eu adevărutul tău părinte.
Ce caracteristică era pozițiunea mea în-
aintea lumii, cât de deosebite lucrurile
ce-mi impunea acasta. Eu totdeuna
însu eram în clar cu mine și deși puțin
îmi păsa de suspițiunea și calumniile
omenilor, mă decisei totuși, din cauza
ta, să mă despart de patria mea cea
vechiă, pentru ca aici, în marea capitală,
unde mai bine poți să faci ceea ce vo-
iesci neobservat de vecini, să trăim
o viață cât se pte de retrasă.”

Deși elu tăcu, totuși Margareta pre-
simția, că are să mai dîcă cevași. Elu

aștepta o întrebare să audă deslipindu-se
de pe buzele ei. Întrebarea i cădea greu,
dîr totuși își călcă pe inimă.

„Și elu?” întrebă ea lin și fără de
a-lu privi, cuprînd o întrebarea ca
un flor.

„Nu sunt ceva mîngăitoare lucru-
rile, ce am să ții-le împărtășesc despre
tatăl tău”, continuă Sudram ca și când
ar fi așteptat numai întrebarea ei, pen-
tru ca să pta vorbi mai departe, „de erî
numai îmi pare ca o datorință, a-ți
spune deplinu adevăr. În decursu de
mulți ani n'am aflatu nimic despre dînsul,
deși am căutat să mă informezu
în deosebite moduri. Eu îl credeam
dus în America, mai ales de când am
auđit, că sora lui s'a măritat acolo.
Părinții într'acestea îi muriră. Curîndu
după acestea spre mirarea mea i cetii
numele, dimpreună cu alu mai multora,
într'unu diar, stîndu în fruntea unei
problematice întreprinderi. Urmarii lu-
crul cu încordare și mă informai în
curîndu, că ei, ca toți semenii lor, pe
temeiul înșelăciunii și alu nedreptății
pășîndu, s'au cufundat într'o prăpastie
adîncă și că întreprîndătorii cutare și
cutare sunt condamnați la mai mulți

La demonstrația acésta, împăratul Wilhelm a răspuns cu oprirea numitei foi pentru întregu teritorul provinciilor luate de Germania la 1871. Mai mult: se dice, că împăratul german ar fi încunoscintat prin o notă adresată ambasadelor germane din străinătate, în care li-se ordonă ca să atragă atențiunea respectivelor guverne la împregiurarea, că principele Bismarck de fapt este numai o persoană simplă, și deci convorbirile lui nu înriuesou absolutu de locu asupra politicei imperiului germanu.

Din acestea apare evidentu, că împăratul germanu a fostu foarte neplăcutu atinsu de convorbile fostului său cancelaru și că bunele relații de odinoră dintră împăratul și Bismarck s'au ruptu cu desăvîrșire.

SCRILE PILEI.

Limba grecă în scólele medii. În înțelesul unei dispozițiunii, ce o va lua în curéndu ministrul ungu. de instrucțiune, cu privire la esecutarea legii asupra propunerii limbii grecesci în scólele medii, acei școlari, cari în anul acesta au absolvat deja o classă a gimnasiului superioru, sunt obligatți a învăța și mai departe limba grecă până la depunerea esamenului de maturitate. Er acei școlari, cari acum intră în classa a cincea gimnasiului, voru avé se se decidă, cum spune „Bud. Korr.“, decă învățu limba grecă ori unu altu obiectu stabilitu.

Fundațiunea Șuluciană. Ședințele directoriului fundațiunii Șuluciane s'au deschis în Blașiu la 5 Iunie n. sub președința Esc. Sale D-lui Archiepiscopu și Metropolitu dr. Ioan Vancea, luându parte pe lângă Rdsimii d-ni capitulari, d-nii George Barițiu din Sibiu, Iosif Hosszu vicepreședinte la curtea de comptur din Budapesta, Iosif Sterca-Șuluciu, jude de tribunaltu în pensiune la Sibiu, Iosif Popu jude la tabla regescă din Mureșu-Oșorheiu, Ioan Florianu președinte alu tribunalului din Odorheiu-lăscuescu, George Popu consiliar financiaru din Aiud și G. Mezei.

Restaurarea magistratului din Alba-Iulia s'a făcutu la 30 Maiu n. Intră funcționarii aleși nu găsimu nici unu Român, deși în Alba-Iulia sunt destui Români inteligenți. Ce să fiă cauza?

Iubileul episcopiei Dunărei de jos. Duminică în 20 Maiu s'a serbatu în Galați jubileul de 25 ani alu episcopiei Dunărei de jos și a seminarului acelei

eparchii. Au luat parte la serbare reprezentanții autorităților eclesiastice, civile și militare din județele Covurlui, Brăila, Tulcea și Constanța, cari compun eparchia Dunărei de jos. Serviciul divin s'a oficiat de prea sfințitul episcopu eparhiot Partenie Clinceanu, încunjurat de clerul episcopal. După serviciul divin, asistenții s'au întors în palatul episcopal, unde d-lu M. N. Pacu, deputat, a ținutu unu discursu ocașional, făcëndu istoricul acestor instituțiunii și arătând scopul înființării lor, fazele prin cari au trecut, fructele ce au produs și neajunsurile lor actuale. După acésta părintele episcopu invită la dejun unu număr dintră persoanele prezente, la care s'a ridicat mai multe toasturi.

Esamenul de jude a depus cu bunu succesu d-lu Mihail Rusu, notar r. la judecătoria de aci, înaintea juriului dela tablă în Tergu-Mureșului.

Felicitățile noastre.

Bataliune bosniace în Austro-Ungaria. Pentru ca tinerilor bosniaci să le inspire mai multă plăcere pentru serviciul militar, ministrul de războiu va propune delegațiunilor, spune „B. H.“, ca bataliunile bosniace să fiă mutate și în alte garnisone ale monarchiei.

Țărani la Monarhul. Trei țărani din comuna Szovat de lângă Dobrișin s'au dus la M. S. Monarhul, care i-a și primit în audiență la 29 Maiu n. Țărani au fost trimiși ca deputați de 289 locuitori, cari au fost păgubiți la răscumpărarea unui pământ și încercați într'unu procesu îndelungat de ani, care s'a terminat în nefavorul lor. Numai calea la Monarhul le mai rămasese deschisă, ca să ceră ajutoru. Țărani, conduși de adv. Dr. Heinrich Bloch, au prezentat o rugare M. Sale, care li-a promis, că va cerceta cu de-amăruntul afacerea lor.

Archiepiscopul r. cat. din Bucuresci, Mgr. Palma, fiind bolnav și dus în străinătate, nu și va mai ocupa scaunul episcopal; în locul lui va fi numit părintele Constantin de Saint-Luc din ordul Passionistilor, care va purta în România numele de Mgr. Costa.

Promovată. D-lu George Popu, fiul d-lui notar din Oarța de jos, în Sălajiu, a fost promovat la universitatea din Pesta la gradul de doctor în drepturi.

Furnisare. Ministrul de honved

face cunoscut, că sunt necesare 70 cară acoperite, 270 cară de tren și 157 rôte de rezervă, pe care intenționează să le procure pe calea furnisării. Cei interesați să-și înainteze ofertele până la 16 Iunie. Condițiunile mai amăruntite se dau în biuroul camerei comerciale din Brașov.

Nouă pușcă cu repetiții a inventat atașatul militar sârbesc din Viena, colonelul Milovanovic. De curéndu a fost în Steyr și a prezentat spre esaminare modelul său de pușcă administrațiunii fabricii de arme. Administrația s'a pronunțat imediat pentru pușcă, care se distinge printr'o construcțiune simplă, și a încheiat cu colonelul Milovanovic unu contractu, în puterea căruia fabrica are să fabrice pușca. Se dice, că guvernul italian va fi cel dintău, care va introduce în armata italiană pușca Milovanovic.

Omorul din Timișoara. Doi dintre tâlharii, cari au săvârșit în noptea de 30 Maiu n. omorul despre care am împărtășit, au fost prinși. Aceștia sunt Ladislau Bodz și Sava Girodai, cari făceau parte din o bandă tâlhărescă de Țigan. Gendarmeria e pe urma și a celorlalți tâlhari.

DELEGAȚIUNILE.

În estă anu delegațiunile s'au întrunit în Pesta la 4 Iunie n., cea austriacă sub președința lui Czartorisky, er cea ungară sub președința lui Tisza Lajos. Dintră miniștri comuni au fost de față Kalnoky, ministru de externe; Bauer, ministru de războiu; Kállay, ministru de finance; Sterneck, comandantul marinei.

În 7 Iunie n. Maiestatea Sa a primit pe membrii delegațiunilor în palatul din Buda.

Delegațiunea austriacă a salutată pe Maiestatea Sa printr'o vorbire rostită de președintele ei prințul Georgiu Czartorisky, în care a accentuat, că delegațiunea austriacă va avé pururea în vedere rezolvarea grabnică a tuturor pretențiunilor îndreptățite și de urgență, care se cer pentru promovarea industriei, comerțului, economiei, artei și a științelor. Pentru o asemenea dezvoltare însă e lipsă mai înainte de tôte de pace — și dreptu recunoștință multămesce guvernului comunu, că i-a succésu, întră împregiurări de multe ori grele, a lucra în direcțiunea acésta cu bune rezultate. E generală dorința și speranța, ca să se susțină pacea, și ca pacea acésta să fiă atât de durabilă și așa de tare, încât ajungându-se ținta dorită să se pótă re-

gula finanțele statului. Czartorisky apoi accentuă, că în Maiestatea Sa privesce pe apărătorul politice, care promite și asigură pacea.

Maiestatea Sa a răspuns următoarele: „Esprimarea credinței D-vostre alipiri o primesc cu sinceră în destulare. Primiți pentru acésta mulțăminta mea împăratătescă. În situațiunea politică generală și mai ales în raporturile noastre cu statele din Peninsula Balcanică, care ne interesă mai de aproape, nu s'a făcutu nici o schimbare esențială. Relațiile prietinesci, în cari stăm cu tôte puterile, în întăresc speranța, că și de aci înainte ne vom împărtăși de binecuvântările păcii. Deja vedu o garanță probată pentru nusuințele mele spre bunăstarea și propășirea popoarelor mele și în viitoru în puterica și strinsa legătură cu aliații noștri și în munca comună și plină de încredere îndreptată spre scopurile păcniice comune. E de lipsă câtă numai se pôte dezvoltarea și mai departe a puterii noastre de apărare în proporțiune cu însemnata pozițiune, ce este chiamată a ocupa monarhia austro-ungară în Europa și în rândul aliaților săi. Guvernul meu a fost nevoit a se restringe, din considerațiunii financiare, la cele mai de lipsă dispozițiunii la armată și la marină. Progresul continuu, ce se arată în Bosnia și Herțegovina pe tărâmul economicu, face posibilu, ca cheltuelile administrației să se acopere din înseși venitele acestor provincii. Proiectele ce se voru așterne vi-le recomandă pătunderii D-vostre patriotice. Convinsu fiindu, că veți sprijini și de astă-dată c'o conlucrare plină de încredere pe guvernul meu, vă salut pe tōți din inimă“.

Totă acésta răspuns l'a dat Maiestatea Sa și delegațiunii ungare.

Dup'acésta Maiestatea Sa întreținându-se cu delegații, s'a exprimat față cu Rieger, că pactul trebuie să se facă.

Bugetul comunu pe 1891.

Bugetul comunu ne înfățișă și în anul acesta unu spor de 3-2 milioane. Și anume:

Bugetul ordinaru alu armatei e prelimitat cu 102.839,845 fl., adecă cu 2.040,215 fl. mai mare ca în anul trecut, afară de 1.389,000 fl. ce i mai cere ministerul de războiu pentru a. 1890. Sporirea bugetului ordinar e necesitată de sporirea artileriei de fortăreță și de înființarea unui nou regimentu de cavalerie. Cele 72 companii de artilerie de fortăreță, esistente ađi, voru fi sporite la numărul de 90 companii. Înființarea regimentului 42 de cavalerie e necesitată de inferioritatea cavaleriei austro-ungare față cu cavaleriile altor puteri.

ani de închisore. Intre aceștia era și el.

„Unde aveau să-și facă condamnății pedepsă, n'am pututu afla. Er însă primii o scrisore dela spiritualul închisorilor dintr'unu orașu din apropiere. Elu imi scrie, că unu prizonieru, care și terminase arestul, ajunsu de unu morbu omoritoru, zace greu bolnav și i-a amintit numele meu, exprimându-și dorința, de-a mă vedé înainte de mórtea lui. Preotul, căruia, precum mi-se pare, numele de artistu i-a ajunsu la urechi, se hotărî, — deși fără cunoscințe sigure, despre adresa mea, — să-mi adreseze aici o scrisore. Din întâmplare scrisorea lui m'a aflatu, și din ea conchid, că prin mijlocirea preotului, bolnavul a fost transportat într'o locuință privată, unde elu, la spusele medicilor, este aproape de sfârșitul vieții sale.

„După scirea acésta mi se părú o datorință descoperirea legăturii, care te legă cu acel muribund și care legătură nu se pôte nega. Iți dau voia să faci ce afli de bine“.

Sudram sfârșise într'adevăr cu povestirea. Era târziu; Margareta se ridică. Ea stetea serioasă în fața lui Sudram, ca și când împărtășirile din oesurile din urmă ar fi împătrânit-o și ar fi fă-

cut'o matură. Ea își stringea mâinile dicëndu:

„Mă voi duce, eu trebuie să mergu la el!“ „Elu dóră e....“ duse ea neputëndu sfârși, căci vocea i-se înecase și unu torentu de lacrimi i-se scurgea din ochi.

IX

Sfârșitu-s'a! Nenorocitul, care în cei din urmă ani ai vieții sale a pătitu atâtă pentru greșile trecute, în fine era mântuit de chinurile lui trupesc, chinuri, alu căroru aspectu o sguidură adencu pe Margareta, care nu fără înfiorare auđia, că se numesce copila lui, copila bărbatului, care a turburat fericea mamei sale er pe ea însăși o respinse cu neindurare.

După ce i-se făcu înmormântarea, în ziua următoare Sudram cu Margareta se reintorsă érași în capitală.

Artistul enară pe scurtu bătrânului preot istoria mortului. Escelentul bărbat ascultă c'o intimă compătimire tristele lui împărtășiri. Amésurat gravei sale misiunii, elu deși pătrunse adencu partea întunecată a omenimei, cu tôte acestea simțirile lui de umanitate n'au suferit nici unu felu de timpire. Elu arătă unu interesu viu cătră Margareta

și-lu sfătu pe Sudram, ca totu pe cale legală să-i dea îndreptățirea, ca ea și de aci înainte să-lu numescă tata ei adoptiv, în locu de a purta timbratul nume alu adevăratului ei tată.

Sudram tocmai se reñtorse dela acésta convorbire să-i împărtășescă Margaretei cuprinsul ei. Ei se aflau într'una din oăile otelului, ce le era destinată ca locuință în presera plecării.

Margareta tăcută, absorbită în sine, și preocupată, aproape într'o stare apatică, care de comunu urmază după o mare sdruncinare sufletescă. În zilele din urmă ea însăși se socotia pe sine adese-ori ca o visătoare, și tôte cugetele și simțirile ei se învîrteau și diua și noptea totu numai în giurul acestui gând: „Eu mi-am perdut tata!“ Nu pe tata acela ilu înțelegea densa, a cărui viață tristă și-a aflatu sfârșitul în mormântu, nu. Ea înțelegea pe acela, care sta plin de viață înainte ei, pe acela, care i-a condus slabii pași ai copilăriei sale și a cărui privire plină de bunătate îi spunea, că și astăđi elu e totu același ca și atunci. Cum se făcea însă, că ei i-se părea, că între densii s'ar ridicat unu părete despărțitoru nestrăbătut? Ea se simția foarte genată în prezența lui,

din care causă i-se părea că și elu s'ar fi schimbatu, — schimbatu în întreaga lui ființă față de ea.

Când stetea elu înainte ei și i repeta sfatul preotului, o mișcare caracteristică îi cutremură vocea lui. Ea simția bine, că Sudram mai are ceva importantu de ai spune. Ea nu s'a înșelat, căci elu și începú.

„Margareto, eu aș legă încă o întrebare de sfatul noului nostru amic, întrebare, ce și-se va păre egoistă, și pôte nepotrivită pentru acestu momentu; déră eu nu potu altcum, căci împrejurarile mă silescu a'ți vorbi.“

Sudram era așa de mișcatu, încâtu măsură de vre-o câteva ori odaia cu pași mari spre a se reculege, apoi aplecându-se spre Margareta, care stetea cu mâinile înțeleștate, ca și când s'ar ruga, îi prinse mâinile și îi duse încetú.

„Eu încă am dorit de multu, ca și mai departe să porți obicinuitul nume, — numele meu, dér într'altu modu, în modu cu multu mai însemnatu ca până acum. Înțelegi-mă Margareto?“

Ea se ridică lăsându-și mâinile în ale lui, mâinile ei reci și tremurătoare, dér gena lui nu-i trăsări, ochiul nu-i alunecă de pe scanteile, cari isvorau din

De asemenea executarea noii legi militare încă a contribuit la împovărea bugetului ordinar.

Bugetul extraordinar al armatei e preliminară cu 39.2 milioane, adică cu 2 milioane mai mare ca în anul trecut. Sporul e necesitate de procurarea mai departe a pusei cu repetiții de 8 metri, mai ales pentru proviziunea de rezervă, apoi de procurarea carabinelor pentru cavalerie. Pentru fabricarea prafului fără fum și înființarea fabricii necesare pentru acesta sunt luate în perspectivă 11.4 milioane, din care 2 1/2 pentru 1891. Dacă lucrările vor trebui grăbite, atunci ministrul va cere viitorilor delegații un credit suplimentar. Pentru mărirea puterii de rezistență a fortificațiilor galiciene de la Przemysl și Cracovia se cere 1 milion. Un alt milion se cere pentru întărirea armărei unor locuri tari cu tunuri de construcție nouă.

Prin transformarea bateriilor ușoare de la toate regimentele de artilerie de corp în baterii grele încă s'a încărcat bugetul cu aproape 2 milioane.

Bugetul marinei de război e urcat numai cu 100.000 fl. Sunt câteva corăbii de război în lucrare. În același timp se propune construirea unui alt doilea monitor pe Dunăre, care va costa 300.000 fl., motivându-se această necesitate de a se întări flota de pe Dunăre. Rata întău e de 80.000 fl. Se mai propune construirea unui torpilor, care va costa 400.000 fl. Rata întău e de 126.000 fl.

Bugetul comun întreg e de 140 milioane, din care 133 milioane pentru acoperirea cheltuielilor curate militare. În fiecare an bugetul militar ni se presentă totuși mai mare, și totuși mai vor fi și pretențiunile viitorului, care amenință cu cea mai îngrijitoare sporire, precum spune „N. fr. Presse”, — sporirea efectivului.

„Prietinia vecinului.”

Sub titlul acesta i-se scrie din Trient semioficiosei „Pester Correspondenz” :

„În plăcutul Trient e lucru greu a întelni om nemulțămît, decă vecinul nu și-ar bate mereu capul cu aceea, cum ar pute cu ori-ce preț să provoce certă. În schimb guvernul aruncă o privire desprețuitoare asupra tuturor acestora și se face ca și când n'ar vede și n'ar auzi nimic. N'amă avé nimic în contra acesta, cătu mai v'ertosu în contra acelei ușurimi de minte păcătoasă cu care se judecă fortificarea ce adimane va deveni un lucru absolut ne-

cesar. Se înșelă amar cel ce crede, că în cazul unei conflagrații europene aci nu va fi vorba de a se împărți pâinea. Decă avem de gând să ne apărăm averea chiar și cu ascuțitul sabiei, atunci nu trebuie să întârziăm un moment a lua măsurile de lipsă spre scopul acesta încă de timpuriu. De fapt Trientul stă deschis or-și-cui, fiindcă fortificarea lui nu-i zace nimenuia la inimă. Decă însă l'am ținut până acuma, numai pentru ca după un atac victorios să renunțăm la el de bună voie, atunci cu dreptul d'is e pagubă de ori-ce ban.

„Se vede însă, că economisirea, care nu este la locul său, ne-a înșelat amar pe tărâmul progresului... În cercurile militare de aici a produs mare nemulțămire indiferentismul, al cărui preț va trebui să l'plătim cu jertfe înfiorătoare de sânge. Dispozițiunile de până acuma ale comandei militare aruncă o curioasă lumină asupra activității cercurilor hotărâtoare din Viena și ar fi forte de dorit, ca această afacere peste măsură delicată să se rezolve odată într'un mod, care ar ușura nu numai problemele militare, ci totodată ar corăspunde și demnității de mare putere a monarchiei.”

Neîncredere în toate părțile!

Corespondența „Gaz. Trans.”

Dela intrunirea Someșurilor, Iunie 1890.

Reuniunea învățătorilor români gr. cat. din jurul Gherlei și-a ținut a 13-a adunare generală dela înființarea sa, de rândul acesta în 3 și 4 Iunie 1890 în orașul Deșiu în școala română gr. cat., înfrumusețată înăuntru cu corone și ghirlande de flori, ér în afară cu verdetă.

A descrie detaliat decursul acestei adunări, lasă în sarcina acelora, cari sunt mai competenți și pot s'o facă acesta pe baza actelor, cari mie-mi lipsesc. Eu mă voiu mărgini a atinge esența numai în liniamente generale.

Reuniunea constă din învățătorii a 14 protopiate din giurul Gherlei.

Patronul ei este Ilustritatea Sa D-lu Episcopu, președinte D-lu canonic *Demetriu Coroianu*, vice-președinte D-lu *Andreu Antonu*, protopopul Gherlei, casar D-lu învățător I. Boer; secretari d-nii: Ioan Hodoreanu, Ioan Suci și Vasile Leșiu, profesori preparandiali toți în Gherla. — Reuniunea numără 129 de membri.

Acest comitet central în corpore se presentă la adunare, pe care o deschisă d-lu președinte la 10 ore a. m. prin o cuvântare măduosă și instruc-

tivă, vorbind despre scopul reuniunii, care este înaintarea învățămētului poporalu.

Dintre învățătorii membri erau de față ca la 90 de înși.

În raportul comitetului central, cetit prin d-lu Leșiu, s'a arătat, că societatea dispune de o avere de peste 400 fl. compusă din tacsele membrilor, de câte 1 fl., la cari s'au mai adaus acuma 18 fl. din tacse și 16 fl. din oferte benevole, la olaltă 34 fl. D-lu protopop *Ioan Velle* a donat 20 fl. ca premiu pentru 2 învățători din tractul său, cari vor arăta, că au în școlă mai mulți copii, cari știu ceti și scrie, — faptă demnă de imitat.

După alegerea comisiunilor pentru propuneri, pentru incasare de tacse și oferte, dentru critică etc., s'a conferit din partea Reuniunii un premiu de un galben d-lui *Gavrilă Mureșianu* învățător în Cheșeu, pentru disertațiunea sa despre chiamarea învățătorului. Adunarea a ascultat cetirea disertațiunei acesteia cu mare plăcere.

După amedii s'a ținut esamenul, care a reușit bine, ér după aceea urmâtă critica esamenului, care pentru d-lu învățător *L. Micheșiu* a fost favorabilă.

Cu această ocaziune s'a ivit și o mică dispută între domni I. Boer și Hodoreanu, cari doriau ca cântările și declamațiunile să se ia numai din legendaru, pe când d-nii Dr. Triponu, Barbos și Velle erau pe lângă celea în spirit național. Părerea acestor doi din urmă se înțelege, că fu primită și din partea adunării, fiindcă creșterea tinerimei numai națională pōte fi la noi, cum fac și alte națiuni culte.

La finea esamenului s'au împărțit celor 42 școlari premii în cărți, icone, ceruse, 3 fl. donați de d-na *Viorica Mihali*, și 2 florini donați de d-lu *Gavrilă Manu*.

Dintre protopopi au luat parte d-nii *Mihail Făgărășian* dela Teure, *Alexandru Bene* din Mintiul Gherlei, *Ioan Goron* din Cuzdiora, și preoții: *Mateiu Popu* dela Ocna și *Stefan Mureșan* din Lelesci.

Dintre inteligența locală: D-nele și d-șorele *Munteanu*, d-na *Mihali*, apoi d-nii *Gabriel Manu*, *Aug. Munteanu*, *Petru Anca*, *Dr. Teodor Mihali*, *Dr. Gavrilă Triponu*, *George Gradovicu*, *Petru Mureșan*, *Grigoriu Steșiu*, *Florian Hatosu* și *Alex Bogdanu*. La cina comună a toastat d-lu *Simeon Moldovanu*, învățător în Beclen pentru corpul învățătorescu, ér d-lu *Barbosu* pentru d-lu *Petru Mureșianu-Șireganulu*.

Statorindu-se ca locu al adunării viitoare comuna *Valca Grosiloru*, adunarea s'a închis a doua zi la 10 ore a. m. D-lu protopop *Velle* a intrunit la masa sa comitetul și câțiva învățători, ér cei mai mulți au fost încuartați și provăduți pe la singuratic cetățeni români. Adunarea a decurs în totă ordinea, calmitatea și demnitatea, mulțămîtă înțeleptei conduceri a președintelui.

Ună participantă.

Din Satu-mare, 6 Iunie st. n. 1890.

Stim. D-le Redactor! În 29 Maiu n. c. se țin adunarea de primăveră a învățătorilor români Sătmăreni din cercul protopopescu *Homorodu-Mădărasu* în comuna bisericăscă *Mădărasu*.

La orele 8 a. m. s'a celebrat s. liturgiă prin d-lu preot *Ludovic Marcusu*, ér cântările le-a condus d-lu *Michail Marcusu* cantor - învățător localu. După s. liturgiă membrii conferinței și preotul local în frunte cu președintele lor *M. O. D. Protopopu Gregoriu Ardileanu*, intrând în sala de învățămēt pentru prima clasă a școlii române gr. cat., unde erau la 60 școlari, președintele prin o vorbire potrivită deschise adunarea între strigate de să trăsescă.

La provocarea președintelui, învățătorul *Ioan Ciuleanu* încep cu băeții

din prima clasă propunerea de probă despre „Căpa de grădină și speciile ei.” Trimițându-se apoi elevii din această clasă acasă, urmă classa II cu Inv. *Michail Marcusu*, care asemenea țin prelegere cu numeroșii săi elevi din această clasă. Urmă apoi o critică instructivă din partea membrilor conferinței, după care s'a cetit o temă despre „forma catechetică”, lucrată cu destulă nisuință de d-lu *Vasiliu Popanu*, învățător în Viile Sătmărului, secerând aplausele conferinței.

D-lu *Ludovic Marcusu*, preot în Madarasu, încă în anul trecut a pus un premiu de 10 franci pentru acel învățător din tractu, care va lucra cu mai mare diligență tema „Ce felu de însușiri se pretind dela un învățător poporalu.” S'a prelucrat această temă de mai mulți învățători, însă mai cu succes a fost lucrată a d-lui învățător *Georgiu Mateiu* din Gidan, care momentan și primi premiul pus din partea marimosului preot, ér celorlalți li-se esprima mulțămîtă pentru diligența manifestată.

D-lu preot din Madarasu în nobilită sa zel pentru înaintarea învățămētului nostru poporalu, a scris din nou un asemenea premiu de 10 franci, care se va da și în viitoru acelaia dintre învățătorii tractuali, al cărui elaborat va fi lucrată cu mai mare strădania.

Pentru această marimosu domn preot primescă din parte-mi și dela ceialalți învățători din tractu cea mai căldurosă mulțămîtă. Dea Dumneșu ca timp îndelungat să-lu putem vedé voios și sănătos în mijlocul nostru!

S'au mai pertractat și alte cestii pedagogice și sociali, eu încheiu însă speand, că încâtva am arătat, cumcă învățătorii din acestu cerc își cunoscu chiamarea lor și se nisuescu a face totu posibilul întru cultivarea lor imprumutată și întru înaintarea culturii naționale. Ar face însă de sigur și mai mult, decă s'ortea vitregă materială nu li-ar sta în cale.

Un membru.

Mulțămîtă publică.

Arad, 5 Iunie 1890.

Institutul de credit și economii „Victoria” din Arad, dăruind suma de 100 fl. spre scopul zidirei școlii confesionale române gr. or. din Arad-Perneva, subsemnatul comitetu esprima institutului „Victoria” pe această cale mulțămîta sa pentru acestu dar.

Comitetul parochial românu gr. or. din Arad.

Cursul pieței Brașov

din 9 Iunie st. n. 1890.

Bancnote romănesci	Cump.	9.25	Vend.	9.23
Argintu românesc	-	9.20	-	9.24
Napoleon-d'ori	-	9.30	-	9.33
Lire turcesci	-	10.56	-	10.60
Imperiali	-	9.56	-	9.60
Galbini	-	5.45	-	5.50
Scris. fonc. „Albina” 6%	-	-	-	-
„ „ „ 5%	-	-	-	-
Ruble rusesci	-	133.-	-	135.-
Mărci germane	-	57.10	-	57.40
Discountul 6 %	pe anu.	-	-	-

Cursul la bursa de Viena

din 7 Iunie st. n. 1890.

Renta de aur 4%	-	103.65
Renta de hărtă 5%	-	99.70
Imprumutul căilor ferate ungare	-	-
auru	-	116.30
dto argintu	-	96.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	-	113.-
Bonuri rurale ungare	-	89.10
Bonuri croato-slavone	-	104.-
Despăgubirea pentru dijna de vinu ungurescu	-	-
Imprumutul cu premiul ungurescu	-	133.10
Losurile pentru regularea Tisei și Sghedinului	-	127.25
Renta de hărtă austriacă	-	89.10
Renta de argint austriacă	-	89.90
Renta de aur austriacă	-	109.50
Losuri din 1860	-	140.-
Acțiunile băncii austro-ungare	-	967.-
Acțiunile băncii de credit ungar.	-	342.50
Acțiunile băncii de credit austr.	-	306.-
Galbeni împărătesci	-	5.58
Napoleon-d'ori	-	9.32 1/2
Mărci 100 imp. germane	-	57.32 1/2
Londra 10 Livres sterlinge	-	116.80

Editor și redactor responsabil: **Dr. Aurel Mureșianu.**

ochii ei. Ea apoi cu un felu de jurământ s'arbitra răspunde:

„Promisiunea ce o deduse mama, fica o va ținé!”

„E cu puțință, ca visul copilăriei mele să se implinescă? Așa-dără...” esclamă el și strinse fetița furtunosu la peptul său.

Decă e adevărat, că iubirea te face egoist, atunci cu deosebire la Sudram era invederat acestu casu, când el, în fine, a ajuns la însuflețitoarea siguritate, că cea mai mare dorință din viața sa i-se implinesce. El nu se gândia de loc la acela, căruia el, în lipsa unui motiv basat de refusu, i-a permis, ca după un terminu de trei ani să se apropie încă odată de *Margareta*. De asta îl scusa și împrejurarea, că tinerul bărbat a făcutu asupra lui o impresiune așa de comună, încatu i-se părea lucru imposibil, ca *Margareta* să pōtă fi preocupată de el.

Cu toate acestea Sudram era de o natură cu mult mai onestă și mai prudentă și nu putea trece de totu cu vederea peste drepturile nealienabile ale altuia. Aducerile aminte de *Lotar* îl cuprinsă érăși, și el se hotărî ca atatu față, cu el, cătu și față cu *Margareta*

să spună adevărul. Înainte de toate el stăru într'acolo, ca să afe, unde l'ar pute găsi cu o scrisore pe tinerul *Redner*. Sudram se decise, ca îndată după re'ntorcerea lui în capitală să sciricescă de el, căci gândi, că nu ar fi lucru greu a-i afla domiciliul la vre-o delegațiune esternă, decum va el este insinuat la aceea.

Mai hotărî, ca *Margareta* să rămână câte-va săptămâni în casa bătrânului preot, a cărui femeie amabilă, în scurtu timp îi dobândi căldurosa simpatie și care arăta un interes adevărat matern față de tineră fată.

După-ce Sudram puse în ordine cele mai de lipsă, vră să se reintorcă, ca să se săvârșească în totă liniștea cununia. O amânare a ei în cazul acesta nu avea nici un scop.

Când sosi Sudram acasă, îl întâmpină scirea, că un străin dorește a-i vorbi urgent. O astfel de cerere nu era ceva deosebit pentru artistu, căci reputațiunea lui, ce se estindea departe peste marginile patriei sale, adese-ori îi conducea la casa asemenea oșpeți, cari mai tot-déuna veniau la el împinși de curiositate. (Va urma.)

Nr. 3359—1890.

349,3—1

PUBLICAȚIUNE.

La unu căne prinsu în Brașov în 4 a lunei c., care a mușcatu omeni și căni, s'a constatat, medicalminte turbarea. Pe basa opinărei comisiunei medicale se dispune în sensul §-ului 188 ordinațiunei de executare alu art. de lege VII din 1888, ca totu căni aflători pe teritoriulu orașenesu s' se țină în decursu de 40 de zile legați, séu provęduți cu botnița, carea împiedecă mușcarea, s' se póte legați de fringhie. Căni umblători liberi pe stradă se voru prinde îndatá de căléu ș se voru ucide.

In sensul §-lui 102 alu art. de lege XL din 1879 se provocă mai departe fiecare, ca asupra acelu căni séu animale de casá, cari dau semne de turbare — séu la cari se observă simptome, din cari se póte conchide turbarea, — s' se facă imediatu arátare subscrisului căpitanatú, pedepsindu-se la casú contrarú între-lá-sarea acestei arátări conform legei.

Brașovú, în 5 Iunie 1890.

Căpitanatulu orașenescu.

Nru. 6175—1890.

346,2—1

PUBLICAȚIUNE

In puterea conclusului reprezentanței comunale orașenesu aprobatu de Inaltulu ministeriu prin ordinațiunea din 27 Aprilie a. c. Nru. 26,649/III se va vinde pe cale publicá de oferte în 23 Iunie a. c. grădina apartinătoare comunei orașenesu Brașovú și aflătoare în strada Násipului în Scheiu.

Pertractarea de oferte va avea loc în amintita di în biroulu oficiolatului orașenescu economicu, unde se primescu totdeodatá și ofertele închise, timbrate și provęduțe cu unu vadiu de 10%. Ofertele aceste se potú așterne până la 12 ore înainte de prándú a zilei de 23 Iunie. Deschiderea oferteloru are locu la 3 ore dupá prándú a aceleiași zile.

Totu la același oficiolatú se aflá și condițiunile de oferte și vëndare.

Brașovú, 31 Maiu 1890.

Magistratulú orașenescu.

Brassó vármegye alispánjától.

6543 szám
1890

Pályázat.

Brassó rendezett tanácsu városnál az 1886: XXII. t. cz. értelmében f. é. június hó 25-én megejtendő általános tisztujtásnál választás utján betöltendő alábbi állomásokra pályázatot nyitok:

1. Polgármester 2000 frt. fizetés 400 f. lakbér
2. három tanácsos, egyenként 1300 " " 200 " "
3. Tisztii ügyész 1300 " " 200 " "
4. Árvasszéki ülnök. 1200 " " 200 " "
5. számvevő 1100 " " 200 " "
6. városi pénztárnok 1200 " " 200 " "
7. pénztári ellenőr 900 " " 200 " "
8. városi adószedő 950 " " 200 " "
9. v. adóellenőr 750 " " 150 " "
10. adóhivatali írnök 450 " " 100 " "
12. városi garda 1300 " " 200 " "
13. városi mérnök 1500 " " 200 " "
14. két tanácsii gyakornok, egyenként 450 frt. fizetés.

A számvevő tartozik az 1100 forintban

- a városi pénztárnok 1200 "
- a " ellenőr 900 "
- a " adószedő 950 "
- a " adóellenőr. 750 "
- a " adóhivatali írnök 450 "

megállapított óvadék letételére.

Felhívom tehát mindazokat, kik a betöltendő állásokat elnyerni ohajtják, hogy pályázati folyamodványaikat—még pedig a polgármesteri állásnál az 1883: I. t. cz. 5 §. VII. és a tisztii ügyészi állásnál az 1883: I. t. cz. 5 §. VIII foglalt minősítéseket igazoló okmányokkal felszerelve hozzám f. é. június hó 22-éig annál bizonyosabban nyujtsák bé, mert később érkezett folyamodványok figyelembe vétetni nem fognak.

A jelenleg állásban levő tisztviselőnek—a mennyiben kizárólag ezen állásra óhajtanak pályázni, melyet az idő szerint betölttenek, legkésőbb folyó évi június 22-ig írásban vagy szóval tett jelentkezése pályázat gyanánt elfogadtatik.

Brassó, 1890 évi június hó 4-én.

Roll Gyula,

kir. tanácsos alispán

350,3—2

SALON STEREOSCOPIC

Piața, Tergulü flosului No. 25.

La dorința mai multorú va sta deschisú încă scurtú timpú.

Luni în 9 și Marți în 10 Iunie

ELVEȚIA.

Este deschisú în fiecare di dela 5 ore d. a. până la 10 ore séra.—Prețulu de intrare 20 cr.

Cu distincă stimă

F. HERB.

Sz. 3288—1890 tkvi.

326,3—3

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhirrre teszi, hogy Brassó város árvasszékekének 420—1890 sz. megkeresvénye folytán néhai Stinghe Radu, Maria és Stinghe János hagyatékához tartozó végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő Brassó város területén fekvő a brassói 3063 sz. tkjvben A+3643 és 3644 hr. sz. ingatlanra és a brassói 9085 sz. tkjben A+3812 hr. sz. a. foglalt ingatlanra az árverést 1800 frt. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1890 évi Iulius hó 10-ik napján délelőtt 9 órakor ezen tkkvi hatóság irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsáranak 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX t. cz. 42. §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyimisteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes érték papirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1890 évi Aprilis hó 16-án.

A kir. törvényszék mint tkvi. hatóság.

Avisú d-lorú abonați!

Rugám pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei sé binevoiască a scrie pe cuponulú mandatului postalú și numerii de pe fâșia sub care au primitú diarulú nostru până acuma.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

FUNDATĂ ÎN 1888.

TIPOGRAFIA

FUNDATĂ ÎN 1888.

A. MUREȘIANU

BRAȘOVŪ, PIAȚA MARE No. 22.

Acestú stabilimentú este provęduțu cu cele mai noue mijlóce tehnice și asortatú cu totú felulú de caractere de litere din cele mai moderne, este pusú în pozițiune de a putea esecuta ori-ce comande cu promptitudine și acuratețá, precum:

CĂRȚI DE SCIINȚÁ,
LITERATURÁ ȘI DIDACTICE

STATUTE.

FOI PERIODICE.

IMPRIMATE ARTISTICE
ÎN AURŪ, ARGINTŪ ȘI COLORI.

REGISTRE ȘI IMPRIMATE
PENTRU TÓTE SPECILE DE SERVICIURI.

TARIFE COMERCIALE,
INDUSTRIALE, de HOTELURI și RESTAURANTE.

COMPTURI, ADRESE, CIRCULARE, SCRISORI, CUVERTE,
PREȚURI-CURENTE ȘI DIVERSE ANUNCIURI.

PROGRAME ELEGANTE.

BILETE DE VISITÁ
DIFERITE FORMATE.

BILETE DE LOGODNÁ ȘI DE NUNȚÁ
DUPÁ DORINȚÁ ȘI ÎN COLORI.

BILETE DE INMORMENTÁRI.

Comandele eventuale se primescu în biuroulú tipografiei, Brașovú, piața mare Nr. 22, etagiulú I, cătrá stradá. Comandele din afará rugámú a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovú.